

Esoterische Kring 1984-1985
Nummer 2, 12 november 1984

KOSMISCHE KRACHTEN.

Inleiding

We hebben vanavond een gastspreker. Hij zal u bezighouden met zijn eigen visie op bepaalde kosmische waarden, kosmische krachten. Als ik een beeld moet geven van wat daarmee ongeveer samenhangt, dan is het eigenlijk dit: je hebt kwantitatieve en kwalitatieve veranderingen van de geest. Een kwalitatieve is een afstemming op een andere wereld, een kwantitatieve daarentegen is een vergroting van vermogen in de eigen wereld.

Nu blijkt het dat elke sfeer zo'n beetje zijn eigen krachtniveau heeft; dat weet u waarschijnlijk wel. Daarbij komt dan bovendien nog dat elke sfeer ook een eigen basistrilling heeft. Een basistrilling wil zoiets zeggen als de uitstraling van een mens. Je kunt dus a.h.w. de karakteristiek van een wereld aflezen uit de basisstraling die daar bestaat. Maar er is een moeilijkheid bij: je kunt deze zuiver ontvangen, dat is dus precies de sfeer zelf, je kunt een harmonische ontvangen. Bij een harmonische kun je in die sfeer leven en beleven, maar je eigen afstemming is lager of eventueel ook hoger dan de basis van die wereld zelf is. En dat heeft dan weer te maken met krachtsverhoudingen.

Iemand, die beneden de norm zit, is over het algemeen betrekkelijk zwak, hij kan niet veel. Iemand, die boven de norm zit daarentegen heeft eigenlijk meer energie ter beschikking dan in een dergelijke wereld gebruikelijk is. Degene, die boven de norm zit, is een soort wonderdoener, en de andere is dus Jan Schlemiel.

Dan gaat het eigenlijk om de vraag: hoe kun je, afgestemd op een wereld, daarmee een bepaalde kosmische resonans krijgen? Dat is op zichzelf ook al moeilijk. Want kosmische resonans (het woord maakt het al moeilijk, zou ik zeggen) betekent dat je in elke wereld kosmische kracht, kosmische waarden kunt ontvangen; weliswaar gefilterd door de basistrilling van die wereld of sfeer, maar dat je toch eigenlijk een harmonie kunt bereiken met het geheel. In de bewustwording speelt dat een grote rol.

Ik weet b.v. toen ik voor het eerst in Zomerland kwam (dat is ook weer een tijdje geleden) dat ik eigenlijk alleen nog maar bezig was met vormen, huisjes en boompjes en dat ik eigenlijk het gevoel had, dat ik er zelf niets aan kon veranderen. Ik voelde mij gebonden aan de verschijnselen die ik zag.

Toen ik wat rijper werd ontdekte ik, dat ik zelf vormen kon veranderen, een landschap kon 'bijschaven', er iets in kon zetten, er zelfs iets uit weg kon halen.

Pas toen ik boven deze beperking uit kwam, kon ik de vormen zien als dragers van kracht. Op dat ogenblik kon ik pas zelf kracht opnemen uit de sfeer en daarnaast ook op den duur uit de kosmos zelf.

Ik kan begrijpen, dat de meeste van u die kracht niet zo direct bij de hand hebben en als u ze al hebt, dan is ze meestal heel goed verborgen en u weet niet goed hoe u ze er uit moet halen. Maar onze gastspreker is iemand, die zich gespecialiseerd heeft in al deze dingen en die eigenlijk de kosmos erbij haalt om zijn eigen kracht - op welk niveau hij ook aanwezig is - zodanig groot te maken, dat hij gelijktijdig, de basistrilling kennende, boven de basistrilling uitkomt. Dat is gewoon een afstemmingskwestie, maar kan erg interessant zijn.

Nu weet u ongeveer wat u te wachten staat. Ik neem aan dat de gastspreker het weer heel anders doet dan ik het zou kunnen doen. Laat mij dan zelf maar weer het een en ander vertellen.

De kosmos in zich is een geheel. Maar het is gelijktijdig een enorm mechanisme uit ontelbare onderdelen samengesteld. Hierbij is de bindende factor ruimte en in zekere zin tijd. Tijd is een functie van ruimte, dat heeft u waarschijnlijk wel eens gehoord. Nu ligt de zaak voor jou zo:

wanneer je kosmisch bewust bent, ben je niet meer onderdanig aan massa. Dat wil ook zeggen dat je voor een groot gedeelte aan tijd ontkomt, tenzij de tijd voor jou persoonlijk geldt. Je kunt dan in de kosmos allerlei dingen waarnemen, maar het is een ontzettende gelijktijdigheid, het is een geroezemoes.

Ik weet niet of u wel eens geprobeerd hebt in een of andere hele drukke vergadering waar iedereen door elkaar schreeuwt, één bepaalde persoon te volgen. U zult ontdekken, dat het erg moeilijk is. Wanneer je met de kosmos één bent, wordt die onverstaanbaarheid nog veel groter. Dan heb je eigenlijk te maken met een zo grote reeks van allerlei verschillende waarden, bewustwordingen, werelden; elk met een eigen uitstraling dat je alleen na heel veel oefening uiteindelijk een groot gedeelte kan uitsluiten.

Voor mij is het dus belangrijk om in een kosmisch contact al datgene wat te verwarrend of storend werkt er uit te gooien. Dat is voor elke aparte trilling een aparte concentratie. Het kan enorm veel moeite kosten, maar het lukt wel. Dan blijft over datgene waarmee jij in kosmos zo harmonisch bent: dat je het a.h.w. kunt verwerken. Het is nog niet eens begrijpen; het is verwerken.

Je neemt het in je op, je voegt het samen en wat je er van krijgt als resultaat is uiteindelijk een hoofdmelodie eventueel met een contrapunt en verder niet. Al het andere wordt gewoon weg geëlimineerd. Dan kun je daarin alles wat voor jezelf kenbaar is terugvinden. Maar je kunt het niet alleen terugvinden in de combinaties waarin je het kent, maar in elke combinatie die bestaanbaar is.

Laat ik het zo zeggen: je kunt als basis hebben een bloem, een roos b.v., dan is theoretisch een roos een roos, maar een roos wordt in zijn werking bepaald door de soort grond waarin hij staat, de bemesting die hij krijgt, de omgeving waardoor hij op een bepaalde manier uitkomt. Dat speelt allemaal een rol. Elke mogelijkheid bestaat voor die roos zeer gelijktijdig. In de kosmos denk je aan een roos, maar wat je ervaart is een rosarium. Zo kun je het misschien het beste uitdrukken.

Als u zich nu realiseert, dat wat voor mij in mijn wereld mogelijk is, ook voor u in uw eigen wereld mogelijk moet zijn - want de kosmos is overal gelijktijdig bereikbaar - dan komen wij toch langzaam maar zeker in de richting van de innerlijke wereld en de esoterie. Een mens die zich innerlijk weet af te stemmen krijgt daardoor het vermogen een grote hoeveelheid indrukken gelijktijdig te ervaren.

Hierbij is de ontwikkeling voorlopig eigenlijk meer kwalitatief dan kwantitatief. Je bent in een verhoogde bewustzijnstoestand. Daarin komen maar zelden de dingen duidelijk naar voren. Je hoort misschien het geruis van duizend stemmen, maar er is maar zelden één stem die je kunt verstaan. Nu is het aardigheidje hierbij, dat je kunt proberen je te richten op één bepaald geluid.

Ze hebben eens verteld - ik weet niet of het waar is, hoor - als er een symfonieorkest zit met een bezetting van 120 man, dat een goed dirigent niet alleen de fout hoort die b.v. de violen maken, (er zitten er nogal wat) maar dat hij zelfs hoort wie hem maakt. Wij zijn niet zo geschoold; wij kunnen niet alles eruit halen. Maar we kunnen wel in het bijzonder gaan luisteren naar één instrument. Wij kunnen ons instellen op de tonen van een 2e viool, een cello, een hobo, wat mij betreft, een waldhoorn, een fagot, noem maar op. En wanneer je dat intens doet, dan klinken ook de tonen van dat instrument schijnbaar - het is niet echt - harder. Je kunt ineens al die dingen veel beter volgen.

Dat nu moeten we leren wanneer we op aarde zijn. In de innerlijke wereld van jou zijn natuurlijk allerlei waanvoorstellingen, dat is duidelijk. In die waanvoorstelling is een soort ruis; er is iets op de achtergrond wat je heel moeilijk kunt bepalen. Maar er zitten altijd bepaalde dingen in: er kan b.v. een ritme in zitten, of er is een beeld dat zich herhaalt.

Wanneer je je nu bij uitsluiting daarop concentreert, dus al het andere opzij zet, dan krijgt dat meer vorm, krijgt meer gestalte. Je hoort a.h.w. beter wat er gezegd wordt. Je ziet duidelijker wat de betekenis is van de voorstelling, die je probeert te zien. Wanneer je dit doet stem je je dus af. Bij die afstemming zul je over het algemeen, wanneer het gaat om hoge waarden als mens, een beetje aan de onderkant zitten van de basistrilling. Maar die basistrilling is hoog genoeg om voor jezelf waarneembaar te zijn. Je voelt a.w. een spanning in jezelf.

Ik heb zelfs een dame meegemaakt - ze is nu gelukkig overgegaan, dat was een beetje lastig voor het mens - die zei: "Als ik esoterisch mijzelf en de wereld beschouw, kreeg ik de bibberatie". Nou, dat was een hele goede uitdrukking, want je krijgt inderdaad een vibrerend gevoel van binnen.

Dan is het de kunst om die vibratie voor jezelf om te zetten in iets wat hoort bij je eigen wereld. Op dat ogenblik n.l. wordt de kracht, voorzover je die in die sfeer nog kunt bezitten, omgevormd tot materiële kracht. Hoe groter het verschil is tussen de aarde of de basistrilling van de aarde als u liever wilt, en basistrilling van die sfeer, hoe groter uw vermogen is, d.w.z. krachten die in die sfeer of wereld eigenlijk heel weinig belangrijk zijn, worden op aarde opeens heel belangrijk. Het is alsof je daar alleen een korrel zand kunt optillen, maar hier een rotsblok van een ton.

Het is een beetje moeilijk om het allemaal duidelijk te maken. Maar ja, dat is het moeilijke van een inleider. Je krijgt een gastspreker en je mag wel veel van jezelf vertellen, maar je moet toch een heel klein beetje in het gareel blijven. En ik ben niet zo'n 'gareelmens'. Ik probeer het dus zo goed als ik kan.

Elke kracht, die je in jezelf opneemt, wordt eerst ervaren als een trilling. Is het een kracht, die materieel positief gebruikt kan worden, dan gaat ze over in een gevoel van warmte, van gloed. Heb je dat eenmaal, dan is het alleen maar belangrijk dat je weet op welk doel je die kracht richt.

Elke voorstelling op zich wordt een deel van je innerlijke wereld. Hier gaat dus de magische regel eigenlijk op: dat de voorstelling identiek is met het voorwerp, dat het uitbeeldt of de persoon, die het uitbeeldt. De voorstelling kan dan gebruikt worden en a.h.w. bewerkt worden met die kracht. En in de werkelijkheid van uw eigen wereld gebeurt elders met een persoon, een voorwerp, dus precies hetzelfde. Er is een enorme mogelijkheid daar energie in te leggen, om er iets mee te doen.

Nu zijn er natuurlijk ook andere facetten aan. Een wereld heeft zijn eigen wetten. In Zomerland b.v. is er één wet: waar disharmonie ontstaat, moet je weg gaan. Dat is het enige wat je kunt doen. Doe je het niet, dan zul je in die wereld a.h.w. niet meer leven, dan zak je er doorheen, je zakt door de vloer.

En zo heeft elke sfeer zijn eigen wetten. Vaak zijn die wetten anders dan op aarde. Maar wanneer je werkt met de kracht van een bepaalde wereld of sfeer moet je gehoorzamen aan de wetten daarvan. Dat verklaart meteen waarom ze in de magie van die krankzinnige dingen doen. Je zou zeggen, wat heeft dan nu voor zin. Staan zij met een zwaard te zwaaien, staan ze een dolk te presenteren en als je het bekijkt, is het toch heus geen gezelschap adelporsten. Dan zijn dit gebaren, uitbeeldingen van wat behoort in die wereld.

De wet van de wereld, waarmee men werkt, wordt uitgebeeld in het ritueel. Dat is zoveel gemakkelijker omdat in dat ritueel alles binnen een besloten cirkel blijft. Het gebeuren is dus niet storend voor de wereld; het is alleen maar een uitbeelding van een kracht en daarmee het middel om die kracht in bijzondere mate om te zetten, enz.

Je zou kunnen zeggen: een magisch ritueel b.v. vergroot de kwantitatieve mogelijkheden van de persoonlijkheid, maar de kwalitatieve mogelijkheden moeten eerst aanwezig zijn, anders heeft het geen zin om magisch te werken. Voor mij persoonlijk - ik spreek nu even voor mijzelf alleen - is dat allemaal eigenlijk een kwestie van 'jezelf vinden zoals je werkelijk bent'.

Elke mens is deel van een zeer groot aantal verschillende werelden. Elke wereldvoorstelling die je kunt koesteren, hoe vaag dan ook, is een wereld die je kunt betreden. En al die werelden met al hun wetten, met al hun krachten, met elk hun basistrillingen werken dus op je in. Als je nu in staat bent om jezelf voldoende te kennen, dan weet je hoe het 'ik' deze basistrilling moet omzetten in iets anders.

Dat is nu juist het kunstje, want de kennis die in elke wereld bestaat - waar wetten bestaan, bestaat een zekere mate van kennis ook - wordt gelijktijdig met die harmonie uitgedrukt in je wezen. Maar alweer volgens de wetmatigheid en de norm van de sfeer die je dus bereikt hebt, waar je harmonisch mee bent.

Ben je niet in staat dat te beseffen, dan denk je: oh, dat is allemaal letterlijk te nemen. Dan staat er b.v.: neem een hamer en verbrijzel die noot. Dan gaat iemand notenkraken met een hamer; dat is natuurlijk onzin. Maar de hamer staat voor een kracht. De noot staat voor iets wat in zich pas bruikbaar is wanneer het uiterlijk verwijderd is. Dat is duidelijk.

In feite zegt het beeld dus niet: je moet noten kraken, maar het zegt: je moet de kern van een wezen bereiken; dan pas is er een communicatie, dan is er een verbinding mogelijk.

Zonder dat niet. Die beelden moet je dus ook wel leren interpreteren, dat is duidelijk. Maar een ding is zeker: je kunt ze nooit beschouwen als zuiver stoffelijke voorstellingen, als bevelen misschien van een of andere grote meester. Ze zijn altijd symbolen. En aangezien je altijd aangewezen bent op jezelf is de uitdrukking van het symbool en de omzetting ervan in een werkelijkheid of een wezenlijkheid in je eigen wereld altijd afhankelijk van je werkelijke innerlijke persoonlijkheid.

Dus u ziet: esoterie is eigenlijk ook nog een werktuig. Je hebt het gewoon nodig. Ik zou zeggen: de zelfkennis die je bereikt is eigenlijk een soort sjabloon. Je kunt ze toepassen op elke wereld waarmee je maken krijgt. De structuur van die wereld bepaalt dan wel de mogelijkheden die in de sjabloon ontstaat, maar de sjabloon zelf bepaalt de relatiemogelijkheid.

Waar de sjabloon dus zegt: nee, geen contact, daar krijg je dat contact niet, al zou je dat duizend keer willen. Dan kan je wel zeggen: ik ga dat sjabloon verschuiven, maar dan verschuift a.h.w. die sfeer mee. Je kunt jezelf niet zo veranderen dat je harmonisch wordt met krachten en factoren, die niet behoren tot je eigen wezen. Dat is duidelijk.

Dan blijft dus de vraag over: wie en wat ben ik? Onthoud één ding: alle dingen, die u doet omdat u denkt dat anderen dat mooi vinden, die moet u opzij zetten. Alle dingen, die u laat omdat u denkt dat anderen dat niet goed zullen vinden, moet u eveneens opzij zetten. Dat zijn dingen die passen gewoon niet bij u op welke manier dan ook. Daar bent u gewoon te gefrustreerd voor.

Wat overblijft is dan betrekkelijk weinig. Het is een deel van de dingen waarvan je innerlijk voelt: ja, die zou ik graag doen, die zijn harmonisch, dat zou ik graag beleven, dat zou ik graag erkennen. Deze dingen moet je als uitgangspunt nemen in elk contact met welke wereld dan ook.

Wanneer wij dus dat eliminatieproces gebruikt hebben, dan heeft dat niets te maken met zelfkennis. Onthoudt dat goed! We hebben de zelfkennis gebruikt om een beperking te vinden van ons eigen besef en bewustzijn, waardoor we harmonisch kunnen worden met elke wereld waarvan we hoe dan ook deel uitmaken. En dat houdt dan weer het volgende in: elke voorstelling, die ik mij maak terwijl ik deze kwalitatieve veranderingen in mijzelf heb voortgebracht, resulteert in een kwantitatieve verandering van vermogen. Hoe u dat doet maakt niets uit, de een kan het doen met baseball spelen of voetballen en de ander met bidden in de kerk, bij wijze van spreken.

Het gaat er doodgewoon om dat u iets hebt waarin u opgaat, waarin die andere wereld voor u werkelijk is en waarin u gelijktijdig uitdrukking geeft aan de kracht en het vermogen dat u in die andere wereld aanvoelt. En hoe u dat aanvoelt heb ik al verteld.

Dan moet u verder nog een ding onthouden: alleen wanneer wij ons volledig bewust zijn van de kracht in ons kunnen we ze a.h.w. doseren. Ze is beheersbaar. Op het ogenblik, dat wij ons van die kracht niet voldoende bewust zijn, zal elke ontlading van die kracht explosief zijn en het geheel van die kracht vergen. Is dat duidelijk?

Nu, dan weet u een klein beetje hoe u met krachten kunt werken. Als je dat dan in een kosmisch verband ziet, ga je natuurlijk weer stellen: ja, maar mijn harmonie kan met vele werelden gelijktijdig bestaan, omdat ik in mijzelf veel verschillende persoonlijkheden berg, zo zegt de mens dan. Er zitten ja-broers tussen en nee-zussen en wat je maar verder wilt. Elke soort persoonlijkheid is er eigenlijk.

Het bewustzijn van al die persoonlijkheden geeft dan weer een selectiemogelijkheid. De aanvaarding van het geheel van die persoonlijkheden als een eenheid geeft de z.g. kosmische harmonie voor zover die voor u bereikbaar is. U ontvangt dan kracht uit alle werelden

gelijktijdig. U neemt deel aan bewustzijn, dat in alle verschillende werelden bestaat en het enige is dan dat u het moet verwerken.

Daarover wil ik ook nog wat zeggen. Ik moet toch nog even aan het woord blijven. Kijk, dat verwerken, dat klinkt zo gemakkelijk. Dat is natuurlijk heel erg moeilijk. Wanneer je verwerkt betekent dat, dat je omvormt. Verwerken is dus de eigen kwaliteit van iets veranderen in een andere kwaliteit. Je kunt dit het beste doen door niet na te denken, maar het geheel te beschouwen als een deel van jezelf. Dat is heel vreemd.

Ook de kosmos is een deel van mijzelf, alles is een deel van mijzelf. Wat ik in mijzelf ervaar is eveneens een deel van mezelf. Er is niets wat buiten mij bestaat. Dat is natuurlijk theorie waanneer je op aarde leeft. Maar het heeft een groot voordeel: daardoor is niets uitgesloten van de kracht, is projectie van weten in alles wat u als deel van uzelf ervaart mogelijk en is de uiteindelijke beleving der dingen a.h.w. voor u gereduceerd tot een innerlijk bewustwordingsproces.

Wanneer je anders naar buiten zou moeten gaan om te trimmen, loop je nu a.h.w. rond in gedachten: maar gelijktijdig zo, dat je geen kringetjes draait, maar dat je achtereenvolgens verschillende punten van weten of verschillende problemen bereikt en elk daarvan dan weer in jezelf a.h.w. oplost.

Ja, als je zo'n gastspreker krijgt met zo'n kosmische krachten en weet ik wat nog meer, dan zit je er wel mooi voor als inleider. Je moet proberen om dingen te zeggen die zinrijk zijn. Je moet proberen het zo te zeggen dat ze begrijpelijk zijn. (Hier is mijn falen gelukkig tot nu toe beperkt) En je moet dan ook nog proberen om de mensen in de stemming te brengen voor iets wat de gastspreker dadelijk moet gaan doen. En dat vind ik een beetje moeilijk, maar ik kan u misschien toch nog wel een paar dingen vertellen.

Ik neem aan dat de meeste van u wel een Steravond hebben bijgewoond. Wanneer u op zo'n Steravond bewust deel bent van de gemeenschap, dan ondergaat u zeer sterk de spanning, de kracht die er is. Wanneer u zich geen deel voelt van het geheel, wanneer u blijft observeren, dan is de benadering die u ervaart veel geringer of ze is zelfs voor u niet aanwezig. Het deelzijn is dus erg belangrijk. Maar dat deelzijn is eigenlijk beperkt tot de groep en de gastspreker of eventueel de celebrant. Wanneer de spanning werkelijk oploopt, dan is de persoonlijkheid die optreedt de vervanging van die complexe kracht in uzelf en waarbij u met meer sferen aan de hand van die sjablonen van het 'ik' dus een harmonie bereikt.

Dat wil zeggen dat de gastspreker of celebrant krachten kan uitstralen, maar dat hij dat alleen kan doen op basis van hetgeen u bent. Wanneer zo'n avond mooi is, wanneer ze geslaagd is, zoals dat heet, dan betekent het gewoon dat u deel hebt genomen aan een harmonie die iets verder ging dan uw eigen wereld.

Nu wordt deze kracht uitgestraald in de wereld met allerlei bedoelingen: de mensen gelukkiger maken, beter maken, verstandiger maken (want ook onmogelijke taken worden natuurlijk zo nu en dan genoemd) Dan kun je dus alle mensen bereiken, maar alleen op het niveau van hun eigen persoonlijkheid. Naarmate daarin meer voertuigen gevoelig zijn, gelieerd zijn geraakt met het bewustzijn, hoe groter de invloed die je op die mensen kunt uit oefenen.

Men heeft wel eens gevraagd: waarom houden jullie op een Steravond niet eens eventjes een daverende uitstraling naar de Russische leider en de Amerikaanse leider, dat ze vrede moeten sluiten. Het zou heel erg prettig zijn als ze een opening hadden, als er ergens een contact met een hogere wereld zou zijn. Maar die mensen zijn over het algemeen verzonken in de wereld van hun eigen belangrijkheid en die is nu over het algemeen weer niet kosmisch genoeg. Dus dat kun je eenvoudig niet doen.

Andere dingen kun je vaak wel doen. Je kunt een golf licht uitzenden die van Nederland tot Libanon reikt of verder. De laatste keer hebben ze dat gedaan. Zo'n golf licht kan dan een groot aantal mensen beïnvloeden, maar nooit allemaal. En wat op zo'n Steravond gebeurt is natuurlijk iets massaler, iets bewuster dan u zelf zult doen.

In de praktijk kunt u het ook doen, alleen in het klein. Als u zich bewust wordt van een kosmische kracht of deel hebt aan een kosmische kracht, dan kunt u die energie in uzelf opnemen en u kunt de energie gebruiken en wel volgens de norm van uw eigen wezen. Dus

zowel de hogere mogelijkheden die in u berusten als ook de mogelijkheid tot opname, die in u aanwezig is. Dat zal altijd verschillen.

Ik heb zo'n idee dat we met een gastspreker te maken hebben, die weer eens een keer met krachten gaat goochelen. Gastsprekers zijn voor mij soms heel vreemde wezens. Een enkele keer ontmoet ik er een; daarbij voel ik mij net als die boer in de dierentuin die naar de giraf keek en zei: dergelijke dieren bestaan niet.

Ik denk dat het onderwerp in zichzelf bijna niet te behandelen is als je geen krachten manipuleert. De gastspreker is betrekkelijk hoog. Kleur grenst aan het witte licht, als u het precies wilt weten. Hij kan dus een aantal krachten hanteren die voor u niet bereikbaar zijn zelfs. Ik denk, dat hij die krachten op een of ander andere manier zal moeten omvormen tot iets waar u wat mee kunt doen. Dan kan ik als inleider alleen zeggen: ik weet niet zeker of het zo zal zijn, maar wanneer u voelt dat er een soort spanning is - het is eigenlijk meer een soort druk - dan moet u toch eens proberen om dat gewoon op te nemen, om er open voor te zijn.

Als je dan een beetje minder verstaat wat zo'n gastspreker zegt, nou ja, het is over het algemeen toch maar de verpakking. Het gaat om de uitstraling. Als die uitstraling inderdaad in u doorwerkt, kies er een doel voor. Ik neem niet aan dat u in staat bent om dat allemaal precies te doseren, dus kies dan een doel. Stel het u a.h.w. precies voor en zeg: dat is het doel van de kracht. Dan zou u daarmee misschien ook enkele explosieve, maar toch wel leuke bewijzen door krijgen, dat er inderdaad dingen gebeuren, dat er dingen veranderen.

Ik ben misschien te nuchter, ik ben maar een inleidertje. Hoog-Zomerland ben ik al voorbij, hoor, dat u niet denkt dat ik daar nog op de bergtoppen zit; daar ben ik geen type voor. Ik kan alleen maar zeggen, jongens, ik zie dat zo. Ik denk dat dat zo mogelijk is. Hoe het precies gebeurt, hoe het zal worden opgebouwd weet ik ook niet. Maar wanneer het gebeurt, gebruik het.

Dan nog een raad: gebruik het nooit voor iets wat u in uzelf voor onmogelijk houdt. Niet dat het niet zou kunnen, maar op het moment dat u zegt, dat het onmogelijk is maakt u eigenlijk al de kracht voor een deel waardeloos. Kies iets waarvan u denkt: dat is mogelijk, dat kan, of misschien zelfs dat zou moeten, als u dat op de juiste manier doet, denk ik dat deze avond niet alleen een mooie lezing brengt, maar dat u daarnaast ook geconfronteerd wordt met een soort bewijs.

Ik denk, dat het voor mensen erg belangrijk is zo nu en dan een bewijs te vinden - hoe onbegrijpelijk verder ook - dat datgene, waar zij zich mee bezig houden, een reële achtergrond heeft.

Nou, daarmee heb ik mijn inleiding zo'n beetje afgesloten. Ik heb geprobeerd u te vertellen hoe het zo'n beetje in elkaar zit. Ik ben daarin matig geslaagd, maar ik heb u ook een tip gegeven voor zo dadelijk. Ik hoop dat u naar uw beste weten en kunnen daarvan gebruik zult willen maken. Als u dat doet, kies dan ook nog eens iets wat u een beetje kunt nagaan. Dus niet tante To in Australië moet beter worden, ze heeft griep, want dan krijgt u hier de griep en tante To blijft daar en dan heb je nog niets bereikt. Dus kies iets wat je een beetje kunt overzien.

Ik denk als u eenmaal begrijpt dat kosmische krachten op die manier kunnen werken, dat het u veel gemakkelijker zult vallen om er beter, om er rationeler mee te werken. Dat is naar ik dacht in deze tijd heel veel waard. Hoe dan ook, u moet het zelf maar uitzoeken. Wat mij betreft ik heb mijn taak volbracht, hartelijke dank voor uw aandacht en veel succes zodadelijk.

DE GASTSPREKER

Men heeft mij uitgenodigd om wat te vertellen over mijn lievelingsonderwerp en dat zijn in feite allerlei komische krachten en verhoudingen, Nu heeft het weinig zin u dat allemaal uit te leggen.

De kosmos is kracht. Als je de materie ontleedt is zij kracht. Als je het wezen van de geest ontleedt is zij kracht. Als je kijkt naar wat wij de ziel noemen, de kern van het wezen, dan is

het een bijzondere vorm van kracht. Er zijn zeer vele vormen van kracht en heel veel verschillende wezens met eigen mogelijkheden en krachten en alles samen is het eigenlijk toch een geheel. Wij zelf maken uit welk deel van krachten we ervaren.

Op het gevaar af dat u denkt dat ik bijgeloof verkondig: datgene wat je denkt, wat je voelt en wat je bent, ja zelfs datgene wat je doet, bepaalt de vorm van de kracht, het wezen van de kracht, die je uit de kosmos opneemt. Wij kennen sleutels die die kracht gemakkelijker toegankelijk maken. Wij roepen tot God of Allah, we roepen misschien tot de Ingewijden, tot Jezus tot Boeddha en de voorstelling die aan die namen kleeft is gelijktijdig een afstemming op een kracht, die deel is van de kosmos.

Het geheel ervaren is zeer moeilijk. Het geheel ontvangen is mogelijk, maar alleen dat wat je kunt begrijpen, wat je kunt aanvoelen is voor jou bruikbaar, is voor jou de werkelijkheid. Al datgene wat buiten onze aanvaardingsmogelijkheid ligt, blijft een illusie. Al datgene wat binnen onze aanvaardingsmogelijkheid ligt, is een kracht waaruit we a.h.w. in onszelf een vermogen opzamelen en wij kunnen die kracht gebruiken voor alle dingen.

De kosmische kracht is genezing, maar ze is ook muziek. Ze is inspiratie, maar ze is gelijktijdig ook paranormaal vermogen. Ze is geestelijke waarde en geestelijk licht, maar gelijktijdig vaak stoffelijke energie of mogelijkheid. Wij maken uit onszelf datgene wat wij erkennen in de kosmos. Uit de kracht van de kosmos maken wij de bevestiging van datgene wat we denken te zijn. Nu is het moeilijk dit alles duidelijk en goed te verwoorden. Woorden zijn onvolledig. Woorden zijn een begripsoverdracht die in vele gevallen tot vergissingen aanleiding geeft. Wanneer ik u iets wil vertellen over de kracht, dan moet ik u eigenlijk iets proberen te laten voelen van de kracht. Indien u mij hierin wilt volgen - het is uw eigen beslissing - dan zou ik u willen vragen om u een ogenblik a.h.w. open te stellen, een beetje over te leveren aan al datgene wat u erkent in die uitstraling, die ik tot stand breng, in de woorden die ik zeg. U blijft uzelf.

De kracht is kenbaarheid, ze is als licht.

De kracht is ook tegenstelling.

De kracht is warmte en koelte tegelijk.

De kracht is het wezen van al het kenbare en blijft in zichzelf onkenbaar.

We hebben een beeld nodig om de kracht hoe dan ook te ervaren. Laten wij als beeld nemen licht als van een kaars, maar een kaars die gelijktijdig warm en vriendelijk maar lichtend is als een zon, een gouden levend licht waar je voor een ogenblik jezelf aan overlevert.

De wereld om je heen is een wereld van schaduwen geworden. Het licht is de enige werkelijkheid. Het licht omgeeft u, het licht tintelt in u en is in uzelf aanwezig. Zo zijn wij deel van de kracht die de kosmos is en nu willen wij die kracht in onszelf opnemen.

Voel hoe het licht tot u dringt. Het is als zonnestralen op uw huid. Het is als een gloed, die in u ontstaat. Het is een wonderlijk iets. Het is een beleven, niet meer en niet minder. Vergeet nu alles buiten dit licht dat op u inwerkt.

Voel hoe het licht en de kracht rond u stromen. Het licht, de kracht dringen tot u door. Stel het u voor. De voorstelling is de sleutel tot het gebeuren. Zeg niet: "Ik ben ziek of ik ben gezond." Zeg niet: "ik ben volledig of onvolledig". Laat de dingen zijn zoals ze zijn op dit ogenblik. Strijd met niets, ook niet met uzelf. Aanvaard de kracht die rond u is. Laat ze tot u doordringen.

Voel hoe de kracht u vult. Voel hoe die kracht steeds meer uw wezen doordringt. De kracht is in uw spieren. Ze stroomt door uw aderen. Ze pulseert in uw longen. Ze klopt met uw hart. Ze vervult uw aura tot ze haar kleuren verliest en alleen nog een geel-gouden schijn is.

En zeg nu tot uzelf: "Dit is het licht, dit is de kracht, dit is mijn deel-zijn van de kosmos. Wilt u dat de kracht voor u werkt: stel wat de kracht moet doen. Moet ze de pijnen in uw lichaam wegnemen? Zeg het maar! Stel u voor dat ze de pijn verbrandt en verschroeit tot er niets van overblijft. Moet ze van u uitgaan, laat haar uitgaan naar het doel dat u kiest en daar de voorstelling, die in u leeft waarmaken.

Aarzel niet. Kosmische kracht omvat alle werelden, werelden van de geest en werelden van de stof. De kracht leeft in het hoogste licht en in het diepste duister. Er is niets wat deze kracht

niet kan beroeren, wat deze kracht niet kan volbrengen; indien u het beeld daarvan in uzelf draagt, indien u aanvaardt en bevestigt wat die kracht moet zijn voor u.

De kosmos is kracht. Meer dan al het andere is zij kracht in vele vormen. Laat ons aan de kracht iets toevoegen. De kracht is als een trilling. Ze is een klank, ze is als muziek. Laat de kracht eens zingen in uzelf. Voel in uzelf de kracht als een klank. Laat die klank tot u doordringen, uw sleutel tot de kracht. Luister naar die klank.

Ook als het vaag is, onthoud dat wat op dit ogenblik in u opwelde. Het is uw sleutel om het voor u bereikbare deel van kosmische krachten in uzelf op te nemen en door uzelf te laten werken.

Ik tracht met dit alles onder bewijs te stellen dat er kracht is, dat er een kosmische kracht is en dat u daarvan deel bent. Elke wereld, elk wezen heeft op zijn eigen wijze deel aan deze kracht. Niet gelijk zijt gij. Misschien vergelijkbaar, maar niet gelijk. Want uw wezen bezit een afstemming die in bepaalde opzichten uniek is, iets wat bij u hoort en bij niets en niemand anders. Daardoor zal de kracht die u opneemt moeten beantwoorden aan hetgeen gij zijt, aan hetgeen in uw wezen leeft en aan niets anders.

Zeg niet: " Wat ik kan, kan een ander." De kracht is in mij en zij werkt in en door mij op de wijze waarop ikzelf die kracht ontvang en uitdraag. Elke mens, elk wezen kent een eigen droomwereld. Tot in de hoogste sferen droom je. Zoals engelen van God, zo dromen mensen van datgene wat voor hen de verrukking of de angst betekent.

Je droom is een tweede sleutel. Je droom is de aanduiding van alles wat de kosmische kracht voor jou kan zijn en kan doen. Je kunt geen dromen waarmaken, maar de droom is ontstaan uit een deel van de werkelijkheid en juist dat kun je wel waarmaken. Je bent niet machteloos als je deel bent van de kracht. Integendeel, wat je aanvaardt, wat je diep in jezelf bent, dat kun je bereiken, verwezenlijken. Niet in langdurige processen, maar in de korte aanvaarding van de kracht en de vorming van de kracht tot gebeuren.

Of u leeft of sterft op aarde, de kracht die gij zijt gaat niet teloor. De kracht, die gij nu zelf opneemt, blijft dezelfde kracht. Of ge leeft in een mensenwereld of in welke sfeer dan ook, en overall, van het hoogste licht tot in het diepste duister is de kracht aanwezig en kan zij worden opgenomen. De sleutel tot de kracht ben je altijd zelf.

De spanning die je voor een ogenblik ervaart, is niet de kracht zelf. Het is het verschil tussen je eigen afstemming en de kracht die alomvattend is. Hoe meer je je aanpast bij de kracht die rond je is, die nu in je werkt of in je aanwezig is, hoe minder spanning je ervaart. Hoe minder het gebeuren buiten je schijnt te bestaan, het blijft slechts over als een innerlijke gloed, als een haast onbeseft weten.

Ik heb vele werelden doorzocht. Ik heb de kracht gewekt en werelden zo duister dat geesten angst hebben om ze te betreden. Ik heb haar laten schijnen als een zon in een land van schaduwen, waar mensen vluchten in waanbeelden voor de werkelijkheid, die zij zijn. En ik heb haar zien gloren als een verheerlijking van alle dingen in vormwerelden van de geest. Ik heb als een bindende factor de kleuren zien samenvoegen en samenballen tot een glorie zonder vergelijking in de werelden waarin de kleuren een rol spelen.

Ik spreek u niet van iets wat ik niet ken. Er zijn wetten. Maar wie kan een mens de wet van de kosmos uitleggen zonder hem het vermogen te ontnemen in zich de grotere werkelijkheid te gevoelen, die overblijft als het woord zijn beperkende betekenis verliest.

Er is spanning, nog steeds. Ontspan u. Het licht is in u, het licht vervult u. Het is een gloed in u, die u koestert en warmt. Het is een kracht rond u, die zacht en zonnig beroert. Het is rond u in alle dingen en altijd, niet slechts nu. Wanneer u zeker bent van deze kracht, wanneer u leert haar te aanvaarden en te beseffen, dan hebt u een sleutel die in alle werelden werkt. Dan hebt u een bevrijding van angst en noodlot, die niet alleen op aarde maar van de duisterste tot de meest lichtende wereld blijft gelden.

De kracht is de kern van alle dingen, ook van u. Het wezen van de kracht, voorgesteld, is misschien een beperking van het kosmische ervan, maar het is gelijktijdig het vatbare, het grijpbaar maken van datgene wat je anders ontgaat. De windstille, waarin je niet beseft dat er

er een atmosfeer is, moet veranderen. Ze moet worden tot een besef, waarin de windstilte en de orkaan huwen tot één weten van atmosfeer.

Zo moet in u huwen het besef van de kracht in u en de kracht rond u met de eigen wereld, met de eigen gebruiken, met de eigen mogelijkheden. Want het is mogelijk.

Vooraf woorden zijn onbelangrijk. De kracht die ik probeer te wekken, is belangrijk. Vergeet niet, dat het aan uzelf ligt, of u deze kracht waarlijk en voortdurend kunt ervaren of niet.

De voorstelling die in u opkwam, hoe vaag dan ook, is uw sleutel tot de kracht. Ze is er altijd. Ze is overal. Ze is onbeperkt. Niets kan u scheiden van die kracht. Niets kan u terughouden van de harmonie met die kracht buiten uw eigen wezen, uw eigen denken, uw eigen verwerping.

Eens zullen wij beseffen hoe de kracht waarlijk is: kleurloos, de sidderende trilling die het begin en het einde van de Schepping omvat, het totaal van alle vormen en alle bewustzijn, teruggebracht tot één vermogen. Zolang wij dit niet kunnen beseffen dienen wij echter deel te zijn van de kracht. Dienen wij deze kracht in onszelf te laten werken, ons te laten reinigen desnoods, ons te laten voeren tot nieuw besef van bestaan, tot een nieuw gebruik van onze mogelijkheden opdat de kracht in werkelijkheid in u leve, altijd.

En gij, alleen gij zelf kunt dit waarmaken; niemand kan dit voor u doen. Ik kan trachten u het wezen van de krachten een ogenblik te doen ervaren. Ik kan proberen met woorden, met de uitstralingen iets op te bouwen, waardoor u die kracht beseft. Maar ze is werkelijker dan ik haar voor u kan maken. Besef de kracht in u. Noem haar licht, noem haar God of noem haar niet. Beleef haar. Het is de beleving in jezelf.

Het is de aanvaarding in jezelf. Het is de uiting door jezelf waardoor de kosmische kracht een werkelijkheid wordt. Wie leert deze kracht te ervaren en met deze kracht te werken vindt ook begrippen in zich die erbij passen. Als ge die begrippen hebt gevonden zult ge begrijpen hoe tastbaar het is wat ik u nu heb gegeven: een mogelijkheid tot ontwaken. Een mogelijkheid om los te komen uit de slaap van sleur en beperkte voorstelling.

Ik kan u geen andere les geven dan deze: licht en kracht zijn overal. In u werkt de kracht. Rond u is uw kracht ervaarbaar en is de kracht zelf voor u een ervaring. Aanvaard dit, beleef dit en werk ermee, opdat de waarheid, die gij zelf buiten u kunt scheppen; u overtuige van uw verbondenheid met de kracht, die alle dingen doordeseemt.

Dat is al wat ik te zeggen heb. Wanneer ik het contact verbreek hoop ik, nee, verwacht ik dat wij in de kracht verbonden zullen blijven, dat de koestering van de kracht ons zal voeren tot die eenheid van beseffen, waarin de werken van de kracht slechts het waarmaken zijn van onze unieke persoonlijkheid als deel van het grote geuite geheel, dat slechts de openbaring is van de kracht. Het ga u wel.